

Vernielingen in het heiligdom

'O God, waarom hebt U ons voor altijd verstoten? Waarom ontbrandt Uw toorn tegen de schapen van Uw weide? Denk aan Uw gemeente, die U vanouds verworven hebt, de stam die Uw eigendom is, die U verlost hebt, de berg Sion, waarop U gewoond hebt.

Richt Uw voeten naar wat voor altijd verwoest is, want de vijand heeft alles in het heiligdom vernield. Uw tegenstanders tierden midden in Uw ontmoetingsplaatsen; daar stelden zij hun zege tekens als ere tekens op. Zij raakten bekend als lieden die hun bijlen opheffen in dicht geboomte. Zo sloegen zij al de graveringen ervan met houwelen en mokers in stukken.

Zij staken Uw heiligdom in brand; tot de grond toe ontheiligden zij de woning van Uw Naam. Zij zeiden in hun hart: Laten wij die gezamenlijk plunderen! Zij verbrandden al Gods ontmoetingsplaatsen in het land. Onze tekenen zien wij niet, er is geen profeet meer; er is niemand onder ons die weet hoelang nog.'

Psalm 74:1-9

Asaf is als zanger door David aangesteld voor de zangdienst in de nieuwe, door Salomo te bouwen tempel. Asaf is behalve zanger ook profeet. De Heer Jezus noemt hem zó, als Hij een woord uit een psalm van Asaf aanhaalt (Ps. 78:2; Matt. 13:34-35). In Psalm 74 ziet Asaf in de geest hoe in de toekomst vijanden van God in de tempel tieren en er *hun* eretekens opstellen (Ps. 74:4). Van Gods tekenen is niets meer te zien (Ps. 74:9). Hij ziet hoe de vijanden met bijlen, houwelen en mokers al het moois van Gods gebouw verwoesten (Ps. 74:5-6). Dat veroorzaakt een grote nood bij Asaf en een roepen tot God.

Er is behalve een profetische betekenis ook een geestelijke toepassing voor onze tijd. Wat geldt voor de tempel als het huis van God voor Zijn aardse volk in de tijd die Asaf beschrijft, geldt in onze tijd voor de gemeente, die nu Gods tempel is. In dat huis gaat de vijand ook tekeer. De vraag is of wij dat zien, en of dat ook ons in grote nood en een roepen tot God brengt.

Spurgeon (1834-1892) past Psalm 74 toe op de manier hoe bijbelcritici met hun valse leringen de kerk proberen te vernietigen. Dat is er sinds zijn tijd niet beter op geworden. Zo wordt met een zekere regelmaat het bestaan van de hel als de plaats van de eeuwige pijn voor de mensen die zich niet willen onderwerpen aan het bevel van God om zich te bekeren ter discussie gesteld. De tegenstanders van de Bijbelse leer van de eeuwige straf krijgen in de kerk of via christelijke bladen een podium en mogen daar met hun bijlen en mokers inbeuken op belangstellenden.

Kijken we naar het huwelijk, dan zien we dat ook hier de vijand Gods bedoeling ervan met regelmatige mokerslagen heeft verwoest. Het huwelijk tussen één man en één vrouw is de enige door God erkende samenlevingsvorm waarin seksualiteit mag worden beleefd. Wat zien we echter in en door de kerk gebeuren? De kerk heeft de regenboogvlag gehesen als bewijs van de overwinning dat ook een homorelatie kan worden ingezegend.

Het avondmaal dat door de Heer Jezus is ingesteld, is een gedachtenismaaltijd voor de leden van Zijn geestelijk lichaam, de gemeente. Het wordt gevierd in Zijn huis, ook een beeld van de gemeente. Het is toegankelijk voor al Gods kinderen, mits iemand niet in zonde leeft en geen verkeerde leer over Christus en Gods Woord heeft. Wat gebeurt er echter in Gods huis? Iedereen die het maar wil, mag aan het avondmaal deelnemen. Er wordt gezegd: 'Je bent welkom zoals je bent, zoals je je voelt en hoe je ook leeft.' Het teken van de eenheid en verbondenheid van hen die tot Gods gemeente behoren, is verworpen tot een teken waaraan iedereen vrijblijvend zijn eigen(zinnige) betekenis mag hechten.

Dit alles, en nog veel meer, wat er in de gemeente aan verwoestende leringen en praktijken is ingevoerd, gaat de gelovige die een levende relatie met de Heer Jezus heeft, door merg en been. Hij deelt in Gods pijn daarover. In plaats van tot God te roepen om hier door het oordeel een einde aan te maken, zal hij God smeken om volharding om zelf trouw aan Zijn Woord te mogen blijven.

Dan zijn we echte volgelingen van de Heer Jezus. Hij heeft in zachtmoedigheid van de waarheid getuigd en niet met vergelding bedreigd (Joh. 18:22-23; 19:9-11). Daarbij heeft Hij de smaad die Zijn God werd aangedaan, gevoeld als Zijn eigen smaad (Rom. 15:3). Ik bid dat dit artikel een ondersteuning zal zijn om Hem daarin te volgen.

Oude Sporen 2019

